

Bilag 5.**ADVOKATRÅDET**

Den 26. marts 1969.

Ifølge det forelagte lovforslag afskaffes konkursprivilegiet for skatter og afgifter til det offentlige.

Det fremgår af forslaget, at et væsentligt led i begrundelsen herfor har været ønsket om at tilvejebringe en bedre sikring af privilegerede lønkrav i tilfælde af arbejdsgiverens konkurs.

I denne anledning tillader Advokatrådet sig herved at henlede opmærksomheden på, at udpantning for skatter og afgifter vil kunne tænkes benyttet af de inddrivende myndigheder i videre omfang end tidligere, når skatteprivilegiet bortfalder, og at det derfor er uheldigt, at udpantning ikke kan afkræftes i konkurstillfælde efter samme regler som udlæg.

Man henviser herved til bestemmelsen i konkurslovens § 23, stk. 2, hvorefter udlæg ifølge forlig og dom taber enhver retsvirk-

ning over for skyldnerens konkursbo, når konkursen begynder senest 3 ugers dagen efter den dag, udlægget blev foretaget.

Det antages, at denne bestemmelse uden udtrykkelig hjemmel ikke kan finde anvendelse på udpantning, selv om en sontring mellem udlæg og udpantning på dette punkt ikke forekommer velbegrundet.

Udpantninger for skatter og afgifter foretaget hos skyldnere, der står på svage fødder, og i tiden umiddelbart før konkursen, vil således ubetinget blive opretholdt, hvorfor lovforslagets ordning indebærer mulighed for, at udpantninger ganske kan udhule sikkerheden for de privilegerede lønkrav.

Advokatrådet henstiller derfor til folketingsudvalget, at det ved en tilføjelse til det foreliggende lovforslag søges gennemført, at udpantning skal kunne afkræftes efter samme regler som udlæg.

P. r. v.

Alex Graff,
rådets formand.

/ Poul Østergaard,
generalsekretær

Til folketingets udvalg vedrørende forslag til lov om konkurs m. v.